

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Πειραιώς 4, Αθήνα 104 31 • τηλ.: 210 5238158 • ΚΩΔ. 2532 • email: agia.triada@kaloskopi.gr • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ' • ΧΡΟΝΟΣ 44ος • ΤΕΥΧΟΣ 187 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2018

Άλλο ένα καλοκαίρι με δράσεις, αποδράσεις, ψυχαγωγία και πολιτισμό της Καλοσκοπής

Με συμμετοχή λίγων αλλά καλών εθελοντών έγιναν οι διανοίξεις – καθαρισμοί και ευπρεπισμοί των μονοπατιών που είχαν προγραμματιστεί για φέτος και έδωσαν την ευκαιρία στους περιπατητές να απολαύσουν τις διαδρομές. Εκτός από τα μονοπάτια δόθηκε η ευκαιρία σε λίγους να περπατήσουν τις γειτονιές και τα σοκάκια του χωριού μας που έχουν ξεχαστεί από τους περισσότερους από εμάς. Περπατήσαμε την παλαιότερη γειτονιά της Μότσις, που ήταν και η πιο πυκνοκατοικημένη, αλλά λόγω της καθίζησης που υφίσταται η περιοχή οι κάτοικοί της μετακόμισαν σε γειτονιές γύρω και πάνω από την πλατεία. Τους δόθηκαν οικόπεδα από το Δασαρχείο και έκαναν τα καινούργια σπίτια τους, που κατοικούν και σήμερα. Στη Μότσι διατηρούνται σήμερα οι δύο πέτρινες βρύσες που δείχνουν τη ζωντάνια της γειτονιάς εκείνα τα χρόνια. Δύο βρύσες με διαφορετική τεχνοτροπία αλλά ιδιαίτερη καλαισθησία και ομορφιά η κάθε μία που δείχνει την ικανότητα των συγχωριανών μας τεχνιτών πέτρας, εκείνης της εποχής. Όμως δυστυχώς εμείς σήμερα τις έχουμε ξεχάσει και φαίνεται ότι δύσκολα θα τις διατηρήσουμε ζωντανές.

Δράσεις του Συνδέσμου χρήσιμες για το χωριό και τα μέλη μας

Μέλη του ΔΣ και του Συνδέσμου το τρίμηνο που πέρασε, εθελοντικά:

- Συντήρησαν και έβαψαν τα παγκάκια και κάγκελα του Κεφαλόβρυσου καθώς και τα μεταλλικά παγκάκια μέσα στο χωριό.
- Με φροντίδα του Συνδέσμου έγινε αποκομιδή ογκωδών απορριμμάτων και κλαδιών από τις γειτονιές του χωριού.
- Διατέθηκαν 3 μονάδες αίματος για τους εγκαυματίες της φονικής πυρκαγιάς στο Μάτι Αττικής.
- Σε συνεργασία με τον Θεσσαλονικιό ιστορικό ερευνητή Μηνά Λάγγαρη διερευνάται η ιστορική μάχη της 6ης Ιουλίου 1943 μεταξύ Ιταλών και ανταρτών στην Ψηλή Ράχη – Μάρμαρα, του χωριού μας. (Όποιος διαθέτει κάποια στοιχεία για την εν λόγω μάχη παρακαλείται να επικοινωνήσει με το Σύνδεσμο).

Βραδιά παραδοσιακής κουζίνας

Φωτο: Πάννης Φέξης

Οργανώθηκε με επιτυχία η 3η παραδοσιακή κουζίνα στην πλατεία του χωριού το Σάββατο στις 11 Αυγούστου με μεγάλη συμμετοχή των συγχωριανών μας όλων των ηλικιών, που είχαν την ευκαιρία να γευτούν αρκετά είδη φαγητών και γλυκών. Η Γιούλα Κυριαζή και η Αικατερίνη Αξιώτη-Χαμηλού παρουσίασαν τον τρόπο παρασκευής κολοκυθόπιτας με χωριάτικο φύλλο που άνοιξαν εκείνη τη στιγμή. Η προσφορά εδεσμάτων ήταν μικρότερη από τις προηγούμενες χρονιές, όμως αυτό δεν εμπόδιζε τις κυρίες που την οργάνωσαν να κατανέμουν σωστά τα εδέσματα και να ευχαριστήσουν όλους τους παριστάμενους.

Πεζοπορία και εκκλησιασμός στην Αγία Παρασκευή

Φωτο: Νίκος Φωτακόπουλος

Στις 12 Αυγούστου συνδυάστηκε η πεζοπορία με εκκλησιασμό στην Αγία Παρασκευή. Έτσι, άλλοι περπατώντας το παλιό μονοπάτι και άλλοι ακολουθώντας τον χωματόδρομο με τα αυτοκίνητά τους, συναντηθήκαμε στο εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής. Ο παπάς του χωριού μας ήταν εκεί και κατά τις έντεκα που έφτασαν και οι πεζοπόροι έκανε τη λειτουργία. Με το τέλος του εκκλησιασμού ο Σύνδεσμος είχε ετοιμάσει καφέ και λουκούμι για όλους. Οι περιπατητές είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν το γεφύρι στο μύλο του Αλεξίου, που είναι κατασκευασμένο από πωρόλιθο και με μία μοναδική τεχνική διπλού τόξου και να απολαύσουν το ωραιότερο τμήμα του Βοιωτικού ποταμού με την σχεδόν τροπική βλάστηση και τα νούφαρα, τα ερείπια του νερόμυλου, το σπάνιο (για το χωριό μας) δένδρο κρανιά, που ήταν φορτωμένο με κράνια και όλη την πανέμορφη διαδρομή.

Πεζοπορία στο Μέγα Ρέμα

Με συμμετοχή 15 συγχωριανών μας έγινε η πεζοπορία στο Μέγα Ρέμα και το παλιό μονοπάτι προς το Κοτρώνι και τον παλιό χωματόδρομο που αποτελούσε τον κεντρικό δρόμο του χωριού τη δεκαετία του 1950. Ακολουθώντας τον χωματόδρομο μέσω της Γκίρω, έγινε η επιστροφή στο Στρογγυλό που ήταν και το σημείο εκκίνησης. Άλλη μια φορά οι συμμετέχοντες θαύμασαν το ωραίο τοξωτό γεφύρι, την άγρια ομορφιά του Ζάστανου, αλλά και την πανοραμική άποψη του χωριού μας από το Κοτρώνι..

Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου στο χωριό

Πραγματοποιήθηκε η 2η φετινή Γενική Συνέλευση, όπως είχε προγραμματιστεί στις 12 Αυγούστου στην πλατεία του χωριού μας, με 150 περίπου μέλη μας και αρκετούς νέους. Πρόεδρος εξελέγη ομόφωνα ο Γιώργος Κόλλιας και Γραμματέας η Ασημίνα Τσόχλα. Ο πρόεδρος αφού καλωσόρισε τα μέλη ζήτησε από όλους να συμμετέχουν στη συζήτηση των θεμάτων για να είναι εποικοδομητική η Συνέλευση με νέα θέματα και προτάσεις για το καλό του χωριού μας.

Ακολούθησε ο πρόεδρος του χωριού Κώστας Μαθαίου που απεύθυνε χαιρετισμό και ευχήθηκε καλή διαμονή σε όλους.

Το λόγο στη συνέχεια έλαβε ο πρόεδρος του Συνδέσμου αναπτύσσοντας τα θέματα της ημερησίας διάταξης όπως παρακάτω:

- Για την προοπτική και το μέλλον του Συνδέσμου ζήτησε από τους γονείς και τους μεγαλύτερους σε ηλικία, να καταβάλουν συνεχή προσπάθεια, ώστε να πείθουν τους μικρότερους σε ηλικία στο οικογενειακό τους περιβάλλον, να εντάσσονται και συμμετέχουν στο Σύνδεσμο.
- Για τη συντήρηση και διατήρηση παλαιών γεφυριών ως ιστορικών μνημείων ενημέρωσε τα μέλη ότι έχουν ξεκινήσει ενέργειες για την αποκατάσταση ενός γκρεμισμένου τμήματος του πέτρινου γεφυριού στο Μέγα Ρέμα. Επιπλέον φέτος διαπιστώθηκε παρόμοια ζημιά και στο γεφύρι στο Τομπρούκι και ζήτησε από το Σώμα να εγκρίνει τη διάθεση ποσού 400 – 500 € για την επισκευή του. Η αποκατάσταση θα γίνει με ξερολιθιά με μέριμνα της τοπικής κοινότητας ώστε να είναι η ηπιότερη δυνατή παρέμβαση αλλά απαραίτητη για τη διατήρησή του. Το Σώμα ενέκρινε ομόφωνα τη διάθεση του παραπάνω ποσού.
- Για την αναβίωση του παραδοσιακού πανηγυριού της Αγίας Τριάδος ενημέρωσε τα μέλη ότι θα αρχίσει από την ερχόμενη χρονιά η προσπάθεια για τη σταδιακή ενεργοποίησή του και ζήτησε βοήθεια και συμμετοχή από όλους.
- Για την Τράπεζα αίματος που διατηρεί ο Σύνδεσμος στο Γ. Ν. Άμφισσας και την επικείμενη αιμοδοσία στο χωριό στις 13 Αυγούστου, ενημέρωσε τα μέλη ότι τη χρονιά που πέρασε καλύφθηκαν στο μεγαλύτερο μέρος οι ανάγκες σε αίμα των συγχωριανών μας και ζήτησε από όλους να συμμετέχουν στην επικείμενη αιμοδοσία, ώστε να φθάσουμε τους 30 και πλέον αιμοδότες. Ο παραπάνω αριθμός θα κάνει τον Σύνδεσμο ικανό να καλύπτει πλήρως τις ανάγκες των μελών του για τον επόμενο χρόνο.
- Για τον υφιστάμενο τηλεφωνικό κατάλογο που συντάχθηκε προ 10ετίας, ζήτησε από τα μέλη να εγκρίνουν αλλά και να βοηθήσουν στην επικαιροποίησή του. Το Σώμα ενέκρινε την επικαιροποίηση του τηλεφωνικού καταλόγου.

Το μέλος της Τοπικής Κοινότητας Κώστας Χαμηλός:

- Ζήτησε να ενημερωθεί για την πρόοδο υλοποίησης του χωροταξικού σχεδίου (ΣΧΟΑΠ) που αφορά το χωριό μας. Ο πρόεδρος του χωριού ζήτησε από τον Γιώργο Κόλλια να κάνει την ενημέρωση διότι είναι γνώστης του θέματος. Ο Γιώργος Κόλλιας έκανε μία σύντομη και περιεκτική ενημέρωση για το θέμα το οποίο όμως παραμένει στάσιμο.
- Πρότεινε να γίνουν ενέργειες στο Δήμο για τη συντήρηση και επισκευή του κεφαλαύλακου από το Κεφαλόβρυσο μέχρι το χωριό, την τσιμεντόστρωση του αυλακιού που είναι δίπλα από το κοινοτικό κατάστημα και τη διάνοιξη του χωματόδρομου από Ψηλή Ράχη – Άγιος Νικόλαος – Τομπρούκι.

Η Καίτη Δανιήλ – Πολυχρονιάδη πρότεινε:

Την τοποθέτηση κώνων σήμανσης και προστατευτικής μπάρας σε επικίνδυνα σημεία του πεζόδρομου και η πρόταση εγκρίθηκε από το Σώμα.

Η Ελένη Δερμάνη πρότεινε να εξεταστούν τρόποι και μέθοδοι από το Σύνδεσμο, για να πείσει και εντάξει ως μέλη του τους νεότερους σε ηλικία συγχωριανούς μας.

Αιμοδοσία

Φωτο: από το αρχείο του Συνδέσμου

Είμαστε και εμείς εδώ για τον άλλον.
Στις 13 Αυγούστου 2018 στην Καλοσκοπή δίνουμε αίμα. Μοιραζόμαστε τη ζωή.
ώρα 11:00 έως 13:30

Μικροί και μεγάλοι από 18 έως 55 ετών παρακαλούνται με καλή ηρεμία και διάθεση να συμμετέχουν στην αιμοδοσία του χωριού μας.

στο χώρο του κοινοτικού γραφείου και του πρώην ιατρείου

Ο Συνδέσμος μας συνάδει ενάντια με αυτήν σκοπός την παροχή αίματος στις Άσπες, Ήσπερες και Τηλέμαχοι Συνταξιούχοι Μετανοήσαντες (Μετανοήσαντες με ΑΜ 12800, αναρρώσαντες με ο.π. Α. ΝΑΡΚΕΣΣΙΑ).

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"
 σε συνεργασία με το ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΑΜΦΙΣΣΑΣ

Το κάλεσμα που έγινε από το ΔΣ στα μέλη του την προηγούμενη μέρα που έγινε η Γενική Συνέλευση, είχε απήχηση και έτσι την επόμενη 13 Αυγούστου που είχε προγραμματιστεί αιμοδοσία προσήλθαν 30 συγχωριανοί μας και από αυτούς έδωσαν αίμα οι παρακάτω 27 αιμοδότες.

Λευκαδίτης Γεώργιος,
 Κωστούρος Γεώργιος,

Σκούφος Δημήτρης, Κυριαζής Κωνσταντίνος, Χαμηλού – Μπάκα Ελένη, Παπαϊωάννου Δήμητρα, Σκούφου Παναγιώτα, Κόλλιας Δημήτριος, Τομαρά Κωνσταντίνα, Γεωργίου Νικόλαος, Παπουτσίδης Αλέξανδρος, Τούμπας Ευθύμιος, Βασιλειάδης Νικόλαος, Γεωργίου Νάκος, Λιανού Πολυτίμη, Ψωμακέλη Παναγιώτα, Φίκα Ελένη, Καϊλής Παναγιώτης, Σκαμάγκα – Φίκα Αικατερίνη, Βλάχος Παναγιώτης, Δανιήλ Ευθυμία, Χριστοδούλου Γιώργος, Γεωργοπούλου Ζαχαρούλα, Καλλαϊτζής Γιώργος, Αλεξανδρή Παναγιώτης, Αφέντης Αναστάσιος, Αυγερινού Αικατερίνη.

Στη φετινή αιμοδοσία έξι παιδιά (18 – 20 ετών) έγιναν νέοι αιμοδότες και θα αποτελέσουν μία σταθερή βάση για την τράπεζα αίματος του Συνδέσμου μας.

Πάρτι νεολαίας

Το καθιερωμένο από δεκαετίες πάρτι οργανώθηκε στο Κεφαλόβρυσο την παραμονή του 15 Αυγούστου και ενώ όλα ήταν έτοιμα από νωρίς το απόγευμα, μετά από πολύ κόπο, ο καιρός ανέτρεψε την οργάνωση. Η ξαφνική και ραγδαία μπόρα που κράτησε αρκετές ώρες έκανε το χώρο της Αγίας Ελένης στο

Κεφαλόβρυσο ακατάλληλο για να πραγματοποιηθεί τέτοια εκδήλωση. Ξαναμαζεύτηκαν ηχητικά – ποτά – φωτιστικά – είδη σερβιρίσματος μέσα στη βροχή και τη λάσπη και αφού ο καιρός έδειξε κάποια καλύτερευση, ξαναστήθηκαν στην πλατεία του χωριού, όπου και έγινε το πάρτι, προκαλώντας κάποια αναστάτωση στους γείτονες, αλλά είχε κέφι και οι νέοι πέρασαν μια ευχάριστη βραδιά.

Περίπατος και πικ – νικ παιδιών στο Κεφαλόβρυσο

Φωτο: Νίκος Φωτακόπουλος

Στις 16 Αυγούστου κατά τις 10 το πρωί περισσότερα από 40 παιδιά συγκεντρώθηκαν στην Κακοτράχη, περπάτησαν το μονοπάτι και έφθασαν στο Κεφαλόβρυσο, όπου είχαν ένα ευχάριστο πρωινό γεμάτο δράση και παιχνίδι. Οι κυρίες μέλη του ΔΣ προσέφεραν στα παιδιά χυμούς και εδέσματα. Μετά από τρίωρο ξεφάντωμα επέστρεψαν στο χωριό από τον ασφαλτόστρωτο δρόμο εξουθενωμένα μα ευχαριστημένα από το παιχνίδι και τον περίπατο.

15 Αύγουστος – Αγώνας δρόμου παιδιών

Φωτο: από το αρχείο του Συνδέσμου

Η γιορτή της Παναγίας γιορτάστηκε φέτος στην ομώνυμη εκκλησία με τις πρέπουσες τιμές και τη συμμετοχή των περισσότερων συγχωριανών μας τόσο στον εσπερινό αλλά κυρίως την ημέρα του 15 Αύγουστου. Η εκκλησία και το προαύλιο γεμάτο από κόσμο που τίμησε την Παναγία και αντάλλαξε ευχές με εορτάζοντες και εορτάζουσες που ήταν αρκετοί. Το απόγευμα έγινε ο καθιερωμένος αγώνας δρόμου με συμμετοχή 55 παιδιών. Ο καιρός και πάλι άστατος, έτοιμος για τη συνηθισμένη φέτος καθημερινή μπόρα, αλλά ευτυχώς μας έκανε το χατίρι και ολοκληρώσαμε τους αγώνες και χάρηκαν μικροί και μεγάλοι.

Τα παιδιά που συμμετείχαν είναι τα παρακάτω:

ΑΓΟΡΙΑ ΗΛΙΚΙΑ 0 - 3	ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΗΛΙΚΙΑ 0 - 3
ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ ΑΝΤΡΕΑΣ	ΑΪΛΑ
ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ	ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΦΟΙΒΗ
ΣΥΓΓΡΟΣ ΑΝΤΡΕΑΣ	ΣΕΦΙΟΛΑ
ΧΑΜΗΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΝΑ
ΧΑΜΗΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΗΛΙΚΙΑ 4 - 7
ΑΓΟΡΙΑ ΗΛΙΚΙΑ 4 - 7	ΠΑΟΛΑ
ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΑΝΤΩΝΑΚΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΚΑΡΙΟΡΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ	ΚΥΡΙΑΖΗ ΖΩΗ
ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΚΥΡΙΑΖΗ ΣΟΦΙΑ
ΝΙΚΑΙΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ ΛΟΥΚΙΑ ΣΟΦΙΑ
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΜΠΑΚΟΛΑ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΠΟΔΑΡΑΣ ΙΑΣΟΝΑΣ	ΜΩΡΙΚΗ ΑΝΝΑ
ΣΚΟΥΦΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗ ΕΙΡΗΝΗ
ΧΑΜΗΛΟΣ	ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΗΛΙΚΙΑ 8 - 13
ΚΩΝ/ΝΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΑΝΤΩΝΑΚΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΟΣ	ΒΛΑΣΤΑΡΗ ΜΑΡΙΑΝΑ
ΑΓΟΡΙΑ ΗΛΙΚΙΑ 8 - 13	ΔΑΝΙΗΛ ΜΑΡΙΛΙΑ
ΒΛΑΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΚΕΪΣΙ
ΚΑΡΑΚΑΣΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΛΟΥΚΑΚΗ ΜΕΛΙΝΑ
ΚΟΜΝΑΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ
ΛΑΜΠΡΟΥ ΘΕΟΦΑΝΗΣ	ΟΡΙΕΤΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
ΛΩΡΙ	ΠΟΔΑΡΑ ΑΛΙΚΗ
ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΑ
ΜΩΡΙΚΗΣ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ	ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ ΡΑΦΑΕΛΑ
ΝΟΒΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΣ	ΣΑΒΙΕΡΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΟΡΙΕΤΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ	ΣΙΔΕΡΙΚΟΥΔΗ ΣΟΦΙΑ
ΠΟΔΑΡΑΣ ΟΡΦΕΑΣ	ΣΚΟΥΦΟΥ ΜΕΝΙΑ
ΣΙΔΕΡΙΚΟΥΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΧΑΣΙΑΚΟΥ ΑΝΤΩΛΙΝΑ
ΤΟΥΜΠΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΧΑΣΙΑΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ
ΤΟΥΜΠΑΣ ΗΛΙΑΣ	
ΤΖΑΒΑΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	
ΧΑΣΙΑΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	

Απονεμήθηκαν μετάλλια και αναμνηστικά διπλώματα σε όλους τους συμμετέχοντες και οι γονείς και οι συγγενείς είχαν την ευκαιρία να χειροκροτήσουν τα παιδιά τους. Την απονομή έκανε ο πρώην πρόεδρος του ΑΟΚ «ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΜΟΣ» Γιώργος Θεοχάρης.

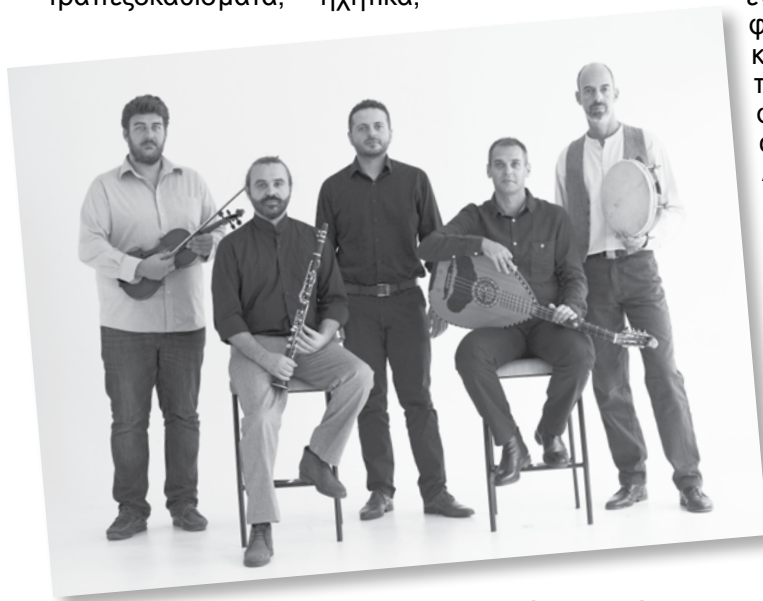
Φωτο: Πάννης Φέξης

Βραδιά παραδοσιακών δημοτικών τραγουδιών

Φωτο: Νίκος Φωτακόπουλος

Με σύμμαχο την ωραιότατη Αυγουσιτιάτικη βραδιά (για πρώτη φορά τον φετινό Αύγουστο), την πολύ καλή παραδοσιακή ορχήστρα τους «ΚΥΡΑΤΖΗΔΕΣ» και τη συμμετοχή όλων των συγχωριανών μας, πραγματοποιήθηκε ένα εξαιρετικό παραδοσιακό γλέντι. Η πλατεία είχε οργανωθεί με 350 τραπεζοκαθίσματα, ηχητικά,

ψησταριές, ψυγεία, είκοσι εθελοντές για ψήσιμο και διανομή εδεσμάτων και ό,τι άλλο ήταν απαραίτητο και κύλισε πολύ όμορφα. Καταναλώθηκαν 1.200 σουβλάκια και 1.000 μπίρες. Το χορό άνοιξε το χορευτικό συ-

γκρότημα του Συνδέσμου που εντυπωσίασε με τις ικανότητές του, αναβιώνοντας τα ήθη και τα έθιμα των προγόνων μας και συμβάλλοντας στη διατήρηση και διαιώνιση της λαϊκής μας παράδοσης. Με την καθοδήγηση της δασκάλας χορού Κασσιανής Γαβρά - Κυριαζή, το χορευτικό μας παρουσίασε ένα πολύ όμορφο αποτέλεσμα και όπως ήταν φυσικό απέσπασε το θερμό χειροκρότημα του κοινού. Το συγκρότημα «ΚΥΡΑΤΖΗΔΕΣ» έχει πάρει το όνομά του από τους μισθωτούς μεταφορείς του παλιού καιρού που δραστηριοποιούνταν στις ορεινές περιοχές της Ελλάδας. Η λέξη προέρχεται από το τουρκικό kiracı που σημαίνει μισθωτής και είναι παρετυμολόγηση της λέξης κύριος/κύρης. Ήταν γνωστοί και σαν αγωγιάτες από το μεσαιωνικό αγώι - αγωγήιον και το αρχαίο άγω. Με αγώι τον ήχο οι Κυρατζήδες είναι μια κομπανία που εστιάζει κυρίως στη μουσική παράδοση της Πίνδου και επεκτείνεται σε όλη την Ελλάδα. Μέσα από τον ήχο της στεριανής ζυγιάς, τα τραγούδια του παρελθόντος παίρνουν μορφή στο παρόν. Οι Κυρατζήδες είναι οι: Αχιλλέας Χαχάμης - τραγούδι, Δημήτρης Μπρέντας - κλαρίνο, Νίκος Σκαφίδας - βιολί, Νίκος Αγγελόπουλος - λαγούτο και Αλέξης Νόνης - κρουστά.

Η βραδιά έκλεισε τις πρώτες πρωινές ώρες και άφησε εξαιρετικές εντυπώσεις στους παριστάμενους, αλλά και σε πολλούς άλλους που δεν παρευρέθησαν, διότι η φήμη της επεκτάθηκε όχι μόνο στο χωριό μας αλλά και στα γύρω χωριά και σχολιάστηκε θετικά.

Ανάβαση στη Γκιώνα

Η φετινή ανάβαση δεν καταφέραμε να γίνει παρά την εκδήλωση ευρείας συμμετοχής, καθόσον απρόβλεπτοι ανθρωπίνοι παράγοντες δεν επέτρεψαν στον βασικό οργανωτή και οδηγό του Συνδέσμου μας, Γιάννη Καλόγηρο να παρευρίσκεται στο χωριό. Όμως η ακύρωση ανέδειξε και την ανάγκη προετοιμασίας κάποιων νεότερων μελών μας, ώστε να μπορούν μελλοντικά να οργανώνουν την ανάβαση.

Παρουσίαση παλαιών φωτογραφιών

Την Τετάρτη 22 Αυγούστου το απόγευμα στην αίθουσα του υπογείου του Πολιτιστικού Κέντρου έγινε παρουσίαση παλαιών φωτογραφιών που μέλη μας είχαν παραδώσει στο Σύνδεσμο μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή και προβολικού μηχανήματος για να τις βλέπουμε σε μεγάλη οθόνη. Οι μεγαλύτεροι σε ηλικία μας βοήθησαν πολύ στην αναγνώριση αρκετών προσώπων που απεικονίζονταν στις φωτογραφίες. Η παρουσίαση ξύπνησε στους περισσότερους, παλιές ευχάριστες θύμησες ξαναβλέποντας μετά από αρκετά χρόνια συγγενείς, φίλους, συγχωριανούς. Συγκεντρώθηκαν και παρουσιάστηκαν 55 παλιές φωτογραφίες τις οποίες μας έφεραν 8 μέλη μας. Εκτιμούμε ότι υπάρχουν εκατοντάδες παλιές φωτογραφίες στα συρτάρια μας και χρειάζεται μια μόνο μικρή προσπάθεια για να τις ξαναβρούμε, να τις ξαναθυμηθούμε και να τις αναδείξουμε. Εκτιμούμε ότι στην επόμενη ανάλογη εκδήλωση θα έχουμε πολύ περισσότερες φωτογραφίες.

Δραστηριότητες Τοπικής Κοινότητας

Με τη βοήθεια εθελοντών συγχωριανών μας καθαρίστηκε και φέτος από τα υδρόβια χόρτα η δεξαμενή του Κεφαλόβρυσου. Καθαρίστηκε το νεκροταφείο από χόρτα κλαδιά και απορρίμματα. Καθαρίστηκαν από κλαδιά και χόρτα οι δρόμοι και τα μονοπάτια εντός του χωριού. Διανοίχτηκαν με μηχανήματα του Δήμου οι αγροτικοί δρόμοι, από Στρογγυλό – Μέγα Ρέμα και από Ψηλή Ράχη – Άγιος Νικόλαος – Τομπρούκι. Με συνεχή συντήρηση και επιτήρηση το δίκτυο ύδρευσης ανταποκρίθηκε πλήρως στις αυξημένες απαιτήσεις του Αυγούστου. Καθαρίστηκε ο χώρος αποκομιδής ογκωδών αντικειμένων.

Ένας βροχερός Κουκουβιστιανός Αύγουστος

Δεν ήθελε με τίποτα να έλθει το καλοκαίρι φέτος στο χωριό μας. Μετά τον κάπως ζεστό Ιούνιο ακολούθησε ο δροσερός Ιούλιος αλλά ο Αύγουστος σχεδόν κρύος, με καθημερινές, ομίχλες μπόρες και καταιγίδες, οι οποίες προξένησαν αρκετά προβλήματα στις λιγοστές καλλιέργειες στους κήπους και τα δένδρα των συγχωριανών μας. Αρκετά προβλήματα αντιμετώπισαν και οι καταστηματάρχες, που ενώ περίμεναν να έχουν δουλειά τουλάχιστον τα σαββατοκύριακα, τα περισσότερα από αυτά ήταν βροχερά. Αντίστοιχες δυσκολίες και άγχος αντιμετώπισε και το ΔΣ του Συνδέσμου που είχε κάνει πρόγραμμα εκδηλώσεων και δραστηριοτήτων για τον Αύγουστο αλλά ευτυχώς μόνο το πάρτι νεολαίας ήταν αυτό που επηρεάστηκε σημαντικά.

Το Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών έδωσε στη δημοσιότητα μια εκτίμηση για τα επτά πιο αξιοσημείωτα χαρακτηριστικά του καλοκαιριού του 2018 (τρίμηνο Ιουνίου-Ιουλίου-Αυγούστου) ξεχωρίζοντας τα εξής:

- Λίγα μελτέμια τον Ιούλιο, αλλά πολύ αυξημένα τον Αύγουστο. Ο φετινός Αύγουστος είχε 24 ημέρες με μεγάλη συχνότητα ισχυρών βόρειων ανέμων.
- Θερμότερες θάλασσες.
- Οι ισχυρότεροι άνεμοι του καλοκαιριού σημειώθηκαν στις 23 Ιουλίου, την ημέρα της φονικής πυρκαγιάς στο Μάτι Αττικής.
- Απουσία υψηλών θερμοκρασιών
- Το καλοκαίρι του 2018 η θερμοκρασία στην Αττική δεν ξεπέρασε τους 40 βαθμούς, γεγονός που συνέβη για πρώτη φορά μετά το 2007.
- Οι βροχές σε μεγάλο μέρος της χώρας έφτασαν σε ύψη ρεκόρ.
- Έντονη κεραυνική δραστηριότητα τον Ιούλιο με 103.000 κεραυνούς.

Γιορτή Αγίας Παρασκευής

Ο βροχερός καιρός τη μέρα εορτασμού της Αγίας Παρασκευής δεν επέτρεψε να γίνει η λειτουργία στο ομώνυμο εξωκκλήσι, καθόσον ο χωματόδρομος έγινε λασπωμένος, ολισθηρός και επικίνδυνος. Έτσι γιορτάστηκε η Αγία στην εκκλησία του χωριού, όπου εκκλησιάστηκαν πάρα πολλοί συγχωριανοί μας και τίμησαν τη μνήμη της. Για να μην μείνει όμως το εξωκκλήσι αλειτούργητο για φέτος μετά από πρόταση στον παπά έγινε μια παράκληση του Αυγούστου στην Αγία Παρασκευή.

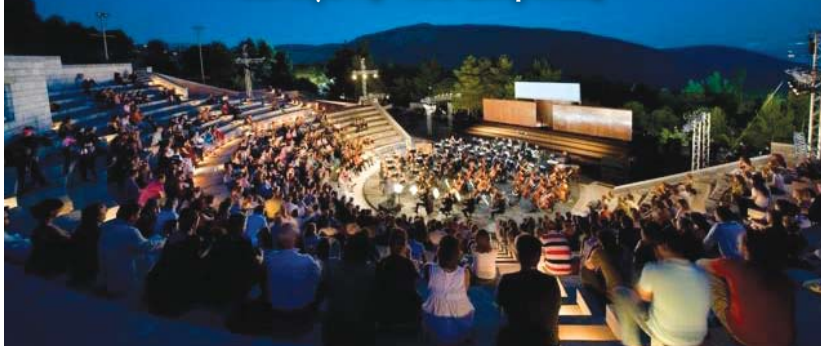
Ο Μητροπολίτης Φωκίδος στο χωριό μας

Στην Θεία Λειτουργία την Κυριακή 12 Αυγούστου στο Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου του χωριού μας προεξήρχε ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Φωκίδος κ. Θεόκτιστος, πλαισιωμένος από τον ιερέα μας Γεώργιο Περδικάρη και τον ιεροδιάκονο Βασίλη Βλάση. Η εκκλησία γέμισε ασφυκτικά από τους συγχωριανούς μας όλων των ηλικιών. Μετά το πέρας της θείας λειτουργίας ο μητροπολίτης ξεναγήθηκε στη Λαογραφική έκθεση, του προσφέρθηκαν δώρο τοπικά προϊόντα (μέλι, τσάι και ρίγανη) και στη συνέχεια από την εκκλησιαστική επιτροπή καφές στο κατάστημα «ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ». Στον καφέ συζητήθηκαν και θέματα που αφορούν την εκκλησία του χωριού μας και κυρίως τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει τη χειμερινή περίοδο με τους ελάχιστους εκκλησιαζόμενους και τα αυξημένα λειτουργικά έξοδα.

Φωτο: από το αρχείο του Συνδέσμου

Από τις κερκίδες της πλατείας Καλοσκοπής στο υπαίθριο θέατρο του Ευρωπαϊκού κέντρο Δελφών για την παράσταση της αρχαίας τραγωδίας «Αντιγόνη» του Σοφοκλή

Την τελευταία εβδομάδα του Αυγούστου οι λίγοι παραμείνοντες στο χωριό αποφάσισαν να διαφοροποιήσουν το καθημερινό πρόγραμμά τους και έτσι μία ομάδα 12 μελών μας το βράδυ της 24ης Αυγούστου, βρέθηκε στους Δελφούς για να παρακολουθήσει την «Αντιγόνη», μια επιτυχημένη παράσταση του Αιμίλιου Χειλάκη και Μανώλη Δούνια. Η μετάφραση ήταν του ποιητή Γιώργου Μπλάνα, η μουσική του Σταμάτη Κραουνάκη και τους πρωταγωνιστικούς ρόλους ερμήνευσαν η Αθηνά Μαξίμου, ο Αιμίλιος Χειλάκης και ο Μιχάλης Σαράντης. Το θέμα της τραγωδίας είναι η αντιπαράθεση ανάμεσα στο δίκαιο της πολιτείας και το θεϊκό δίκαιο, ανάμεσα στο θετό και το φυσικό δίκαιο ή ανάμεσα στην εξουσία και τη δικαιοσύνη. Η σύγκρουση ανάμεσα στην ιδιωτική επιθυμία και τη δημόσια πραγματικότητα. Σ' αυτήν την πόλη, όλοι είναι μόνοι και προσπαθούν να ευτυχίσουν, αλλά δεν ξέρουν τι πρέπει να κάνουν γι' αυτό. Προσπαθούν να ικανοποιήσουν τις επιθυμίες τους, αλλά διαλέγουν λάθος μέσα. Διότι, όπως λέει ο Τειρεσίας: «Δεν ξέρουν οι άνθρωποι. Δεν έμαθαν ποτέ. Δεν μπήκαν καν στον κόπο να σκεφτούν... πως δεν υπάρχει μεγαλύτερο αγαθό απ' την ορθοφροσύνη».

Το Δ.Σ. ευχαριστεί

- Τη **Ζωή Κρανάκη** γιατί και φέτος κατασκεύασε και διέθεσε στη Λαογραφική Έκθεση χειροποίητα κοσμήματα για να έχει έσοδα ο Σύνδεσμος.
- Τον **Σωτήρη Παντελάκη** γιατί διέθεσε και φέτος καταψύκτη για τις ανάγκες των εκδηλώσεων του Συνδέσμου καθώς και ρίγανη για να διατεθεί στη λαογραφική έκθεση και να έχει έσοδα ο Σύνδεσμος.
- Τη **Χρύσα Βλάχου**, τη **Μιμή Κυριαζή**, τη **Βούλα Γρηγοροπούλου**, την **Πόπη Κωστούρου** και τη **Γιώτα Τσόχλα** γιατί διέθεσαν διάφορα είδη στη λαογραφική έκθεση για να έχει έσοδα ο Σύνδεσμος.
- Την **Μπουκουβάλα Βασιλική** για την προσφορά μιας σχολικής ποδιάς στη λαογραφική έκθεση.
- Τους **εθελοντές** που συμμετείχαν στην οργάνωση και διεξαγωγή των καλοκαιρινών εκδηλώσεων.
- Το λογιστικό γραφείο του **Πέτρου Γρηγοράκου** για τη συνεχή λογιστική υποστήριξη του Συνδέσμου.
- Το **Δήμο Δελφών** για τη διάθεση 300 τραπεζοκαθισμάτων τη βραδιά παραδοσιακών δημοτικών τραγουδιών.
- Την **Χασιακού Εφη** του Γεωργίου για τη διάθεση μιας σειράς βιβλίων του πατέρα της.

Φοίβος Ταξιάρχης

Από το αρχείο της Ιωάννας Κορομπίλη, άρθρο της εφημερίδας του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών, φύλλο 60/2009

“Εκεί που τελειώνει το χρώμα αρχίζει ο ουρανός. Εκεί που αρχίζει ο ουρανός τελειώνει η θλίψη.”

Γιάννης Ρίτσος

Όταν προσπαθώντας να μιλήσεις για κάποιον, εν προκειμένω για τον Φοίβο Ταξιάρχη, αρχίζεις ανακατεύοντας χρώμα, θλίψη και ουρανό, σημαίνει ότι αυτός ο κάποιος, κι αν έφυγε, έχει αφήσει πίσω του ίχνη που ψηλαφίζεις με σεβασμό· σημαίνει ότι τον θυμάσαι.

Πέρασαν δυο χρόνια από την οριστική αναχώρησή του κι όμως... Από τη μια η ατάκα με συγκίνηση αναπολεί την επιμελή ενασχόλησή του μαζί της, αφού στάθηκε ένας από τους πρωτεργάτες της, και από την άλλη η γωνιά του στο τραπέζι των συναντήσεων της επιτροπής για την «Ημέρα του Ηθοποιού» απαιτεί μια γιορτή αφιερωμένη στο Θέατρο στο βουνό.

Αμετακίνητος και ταγμένος, Έννοιες που τις υπηρέτησε με «θρησκευτική» ευλάβεια. Όλη του η ζωή για τις ιδέες. Θέατρο, αγώνας, η οικογένειά του και το χωριό του· κι όλα αυτά μαζί. Δεν ξέρω πώς, αλλά είναι σίγουρο ότι αποτελούσε κράμα όλων αυτών. Ανακατεμένος με τα έλατα της Γκιόνας, τον **Ροντήρη**, τον **Βεάκη**, την **Μύρτα**, τα παιδιά του —η Ερωφίλη κι ο Στέφανος— την Αντίσταση, τα ιδανικά του.

Δωρικός. Λίγοι άνθρωποι καταφέρνουν να κρατήσουν τόση συνέπεια —συχνά εις βάρος τους— αμετανόητα, σ' όλη τους τη ζωή. Αυτός έτσι ήταν, θαρρείς φτιαγμένος από μάρμαρο. Αν και στα μάτια του διέκρινες ότι οι ευαισθησίες ξεπερνούσαν τις... εμμονές του· κυρίως όταν χαμογελούσε.

Είχε αντιμετωπιστεί σκληρά στη ζωή. Παιδί πολυμελούς οικογένειας, υπόλογος όχι μόνον στους γονιούς αλλά και στα μεγαλύτερα αδέρφια. Γράφει πόσο υποχρεωμένος ήταν ως μαθητής, ξεριζωμένος στην Αθήνα, να εξετάζεται καθημερινά από το μεγαλύτερο αδελφό του και να υφίσταται τιμωρίες. Γράφει για τις τραγικές μέρες του εμφυλίου στα χωριά της Γκιόνας. Το θάνατο που συναντούσε στην επόμενη γωνιά. Το πώς σώθηκε κατά σύμπτωση.

Πολλά χιόνια καταπλακώνουν τα παιδικά και τα εφηβικά του χρόνια, ώσπου φτάνει στη Σχολή, στον **Βασίλη Ρώτα**, κι εκεί τα έλατα συναντάνε την άνοιξη κι ο Ταξιάρχης, όνομα που τόσο τον βάραινε, γίνεται Φοίβος. Τα κορίτσια τον έλουσαν με ήλιο, φωνάζοντάς του Φοίβο, και το κράτησε. Βρίσκει την Μύρτα, που κάθετα μαζί του όταν τον κυνη-

γούν και μένει κομμένος από παντού, γιατί δεν υπογράφει. «Καληνύχτα σας, κύριε. Μόνο μια ερώτηση. Δήλωση δεν θέλετε να υποβάλετε;!» «Όχι», απάντησα. «Η υπογραφή σας σε κάποιο υπόμνημα για απόλυση πολιτικής κρατούμενης ηθοποιού...»

Υπογράφει για να παίξει σε ταινία του Φίνου κι όταν πάει στο γύρισμα του λένε πως είναι... κομμένος «Έχουμε εντολή να μη σε πάρουμε.»

Το Θέατρο στο ραδιόφωνο μεταδίδεται με τη φωνή του, αλλά στην εκφώνηση και στην αποφώνηση τ' όνομά του απουσιάζει, όπως και πολλών άλλων. «Παίζουν δέκα άνθρωποι κι αναφέρονται τρεις.»

Αγωνίζεται για το Σωματείο κι όταν πέφτει επιτέλους η χούφτα, πρωτοστατεί κι αυτός στους αγώνες της ανασύστασής του.

Δεν πάει στο Εθνικό ή στο Κρατικό, όταν του προτείνεται, από πεποίθηση. Θέλει να φτιάξει εταιρικό. Θέλει ν' ανήκει σε μια ομάδα. Τον εκφράζουν οι «Ελεύθεροι Καλλιτέχνες», όπως και το «Άρμα Θεάτρου». «Πίστευε ότι το θέατρο ήτανε αποστολή. Ήτανε ταγμένος σ' αυτό. Δεν μπορούσε να διανοηθεί ότι ήταν ένα επάγγελμα προσοδοφόρο, ένα επάγγελμα που μπορεί να του φέρει αναγνώριση... Όλα αυτά δεν τον ενδιέφεραν καθόλου. Δεν είχε προσωπική ζωή και είχε την απαίτηση να είναι όλοι έτσι. Δεν γίνεται όμως αυτό. Έτσι όμως στο τέλος καταλαβαίνει ότι έφυγαν ρόλοι που θά 'πρεπε να είχε παίξει.»

Κάποτε και η Κουκουβίστα, το χωριό του, γίνεται Καλοσκοπή «...γεννήθηκα εκεί ψηλά σ' ένα χωριό που τ' όνομά του Κουκουβίστα αναβαφτίστηκε σε Καλοσκοπή, θέλοντας ο νονός του να αποδώσει το λατινογενές περιεχόμενο του στη γλώσσα μας, χωρίς να ξέρουν οι ενδιαφερόμενοι κάτοικοί του, τίποτα.»

Όλα αλλάζουν αδυσώπητα. Ο Φοίβος δεν άλλαξε, ως το τέλος. Επίμονος. Φαντάζομαι αγναντεύει τα έλατα και κοιτάζει τον Στέφανο να ξαναφτιάχνει το σπίτι που του κάψανε επειδή... Κι έχει τελειώσει ο εμφύλιος!

Τελειώνει κι η θλίψη. Μα ο ουρανός πάντα θ' αρχίζει...

Κλεοπάτρα Ροντήρη

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

No	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ – ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ
232	Έσοδα από Λαογραφική Έκθεση	50
233	Μημίνη Ζωή για την αγορά σημαίων για τις εκκλησίες του Αγίου Γεωργίου και της Παναγίας του χωριού μας στη μνήμη των γονέων της.	133
234	Δεληγιάννη – Παπανικολάου Άννα (Σουβάλα) στη μνήμη του Βασιλή Χαμηλού.	20
235	Μαλιβίτσης Νικόλαος του Γεωργίου στη μνήμη της Βάγιας Αλεξίου	20
236	Μαλεβίτσης Νικόλαος του Αθανασίου	20
237	Τσολάνα – Δανιήλ Γεωργία στη μνήμη του θείου της Παναγιώτη Τομαρά (Γαλάνη)	30
238	Μπάρλα Πάτρα (Καναδάς)	50
239	Δανιήλ Βασιλική στη μνήμη του συζύγου της Δημητρίου	20
240	Χαμηλού Τριάδα (Άντα) του Δημητρίου	20
241	Δημόπουλος Πέτρος του Ταξιάρχη	20
242	Γεωργίου Νικόλαος του Νάκου	10
243	Κωστούρος Δημήτριος του Παναγιώτη στη μνήμη της συζύγου του Κωνσταντίνος και του γαμπρού του Ταξιάρχη Παπακωνσταντίνου	40
244	Παπανικολάου Χρυσούλα (Γερμανία) στη μνήμη του γαμπρού της Βασίλη Βασιλείου.	50
245	Τομαρά – Ορτεζάτου Γιούλα στη μνήμη του πατέρα της Τομαρά Παναγιώτη (Γαλάνη).	50
246	Τομαράς Γιώργος στη μνήμη του πατέρα του Τομαρά Παναγιώτη (Γαλάνη).	20
247	Μαντζιού – Κούκουνα Μαρία στη μνήμη του πατέρα της Αθανασίου Μαντζιού και του θείου της Παναγιώτη Τομαρά (Γαλάνη).	50
248	Κοτσιφί Γεωργία στη μνήμη του αδελφού της Ιωάννη Κιτσόπουλου	20
249	Χαμηλός Κωνσταντίνος του Ιωάννη	15
250	Μαντζιός Γεώργιος του Αθανασίου του θείου του Παναγιώτη Τομαρά (Γαλάνη).	20
251	Λεβέντη Μαρία του Κωνσταντίνου.	30
252	Λεβέντη Καίτη στη μνήμη των γονέων της Ιωάννη και Κωνσταντίας Μπουκουβάλα και του αδελφού της.	50
253	Παπανικολάου Παναγιώτης του Γεωργίου (Λειβαδιά).	40
254	Ποδόρας Δημήτριος του Τριαντάφυλλου.	500
255	Φίκας Περικλής στη μνήμη των γονέων του Νικολάου και Ελένης.	50
256	Γουργιώτη – Μαντά Έφη.	50
257	Δανιήλ Μαργαρίτης του Ιωάννη.	70
258	Χαμηλός Ευθύμιος του Ιωάννη	50
259	Μαντζιός Γεώργιος στη μνήμη του πατέρα του Αθανασίου Μαντζιού.	30
260	Δανιήλ Βασίλειος του Δημητρίου στη μνήμη του αδελφού του Νικολάου.	100
261	Τσόχλας Νικόλαος του Απόλλωνα στη μνήμη της θείας του Ευφροσύνης Ράπτη και του εξαδέλφου του Χρονόπουλου Άγγελου.	30
262	Δανιήλ Δημήτριος του Βασιλείου στη μνήμη του θείου και νονού του Νικολάου.	50
263	Πριόβολος Λουκάς του Νικολάου.	50
264	Ματθαίου Γεώργιος του Ιωάννη.	20
265	Αυγερινού – Πολατσιδή Κατερίνα.	50
266	Ποδόρας Γεώργιος του Τριαντάφυλλου στη μνήμη των γονέων και αδελφών του.	50

No	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ – ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ
267	Κολύρη Θάλεια.	10
268	Καϊλής Παναγιώτης.	10
269	Μητσοπούλου – Δανιήλ Καίτη.	20
270	Μητσοπούλου Εύη.	20
271	Αυγερινού – Λουκάκη Νικολέτα.	30
272	Κουτσουβέλης Πέτρος και Ελεάνα.	100
273	Δανιήλ Γεώργιος του Νικολάου.	100
274	Τούμπας Αθανάσιος του Ευθυμίου.	30
275	Ματθαίου Ευάγγελος στη μνήμη των γονέων του Αλεξάνδρου και Μαρίας.	50
276	Κολύρης Νικόλαος του Γεωργίου.	10
277	Κολύρη Γιαννούλα σύζυγος Γεωργίου.	10
278	Καλτσά – Χατζηχριστόφα Πανωραία.	15
279	Δανιήλ Μαρία.	50
280	Αχλαδάς Λάμπρος του Ιωάννη.	50
281	Χριστοδούλου Λεωνίδα στη μνήμη των γονέων του Νικολάου και Ασημίνας.	50
282	Χαμηλού Μαρίνα στη μνήμη του Αντρέα Αφέντη.	20
283	Μαλιβίτσης Δήμος στη μνήμη των γονέων του Αθανασίου και Ελένης.	20
284	Μπουκουβάλας Αθανάσιος στη μνήμη του πατέρα του Ευθυμίου.	20
285	Τούμπα (Θέου) Σοφία και Παναγιώτα στη μνήμη των γονέων, θείων και αδελφών τους.	20
286	Μάρα Κική του Χαράλαμπου.	20
287	Πολίτης Μιχάλης και τέκνα.	20
288	Μώρη Αφροδίτη σύζυγος Νικολάου στη μνήμη του Αντρέα Αφέντη.	10
289	Τσόχλα Τασία στη μνήμη του συζύγου της Σπύρου.	10
290	Φωτακόπουλος Νικόλαος.	25
291	Μημίνη Βούλα.	25
292	Ζούγρος Αθανάσιος του Αλεξάνδρου.	20
293	Ρούλιας Χρήστος και Μαгдаληνή στη μνήμη του αδελφού τους Ιωάννη Ρούλια από το Οινοχώρι.	15
294	Ζησίμου Αριστοτέλης.	30
295	Τσόχλας Κωνσταντίνος του Δημητρίου.	20
296	Κατσιανιώτης Γεώργιος & Δέσποινα.	20
297	Οικογένεια Δεστούνη Γεωργίου και Αλεξάνδρας στη μνήμη μητέρας και γιαγιάς Βάγιας Αλεξίου.	50
298	Τσιριμώνα – Πλατανιά Μαίρη στη μνήμη των γονέων της Γεωργίου και Παναγιώτας και της θείας της Ελένης Κωστούρου.	50
299	Έσοδα καλοκαιρινών εκδηλώσεων του Συνδέσμου.	3.530
300	Έσοδα Λαογραφικής έκθεσης από διάθεση χειροποίητων ειδών.	600
301	Έσοδα Λαογραφικής έκθεσης από διάθεση χειροποίητων ειδών.	100
302	Αφέντης Αναστάσιος και Αφέντη Εφη στη μνήμη των γονέων τους Ανδρέα και Παρασκευής.	100
303	Αφέντης Αναστάσιος.	50
304	Βλάχου Αικατερίνη συζ. Κωνσταντίνου στη μνήμη της Ευσταθίας Νικ. Βλάχου (Παρόρι).	10
305	Κυριαζή Παναγιώτα (Νότα) του Δημητρίου	30
306	Βλάχος Φώτης του Νικολάου στη μνήμη της μητέρας του Ευσταθίας	30

Για την διευκόλυνσή σας στην κατάθεση των συνδρομών μπορείτε να χρησιμοποιείτε
το ΛΟΓ/ΣΜΟ του Συνδέσμου στην **EUROBANK** με αριθμό **0026.0408.85.020033412**

& **IBAN GR200260408000085020033412** στο όνομα, ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ».

Πριν 40 χρόνια

(Απόσπασμα από το τεύχος 16 Ιούνιος-Αύγουστος 1978)

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΜΑ ΑΞΕΧΑΣΤΑ

“Ένας παλνός διηγείται

‘Ιούλης μήνας, καρδιά του καλοκαιριού. ‘Αλωνάρης θαφτίστηκε απ’ το λαό και τούτο γιατί είναι η εποχή του άλωνισμού της σοδειάς των δημητριακών και κύρια του σιταριού. Διαθαίνοντας σήμερα στ’ άλλοτεινά άλωνια του χωριού πλανιέται στα πίσω ή θύμηση και γυρεύει μέρες από εκείνα τα χρόνια τα παλιά, τα χρόνια που στ’ άλωνια απλώνονταν πάνω από 300 άλωνίσματα, που γιόμιζε ο τόπος θημωνιές, μέρες που σήμερα δεν θωρείς ούτε ένα σπάρο παρμένο στα χωράφια και ρήμωσε ο τόπος από σπαρτά. “Ας φύγουμε στα πίσω να δώσουμε μια εικόνα στον ανάγωστο. Στην πρώτη φάση ο Θέρος. Χαλασμός κόσμου, χρυσάφιζαν τα σιταροχώρα καθώς καρτέρωναν τους θεριστάδες, “Όλες οι φαμελιές με τα δρεπάνια στον δμο άπάνω στο πρώτο χάραμα κίναγαν κατά τα χωράφια να μην άνεβεί ο ήλιος και τρίβεται ο καρπός. “Άλλοι πάλι όλονυχίς με το φεγγάρι τραγουδώντας έκαναν τίθες τα χερόθολα. Τα χερόθολα γίνονταν δεμάτια, 12 - 14 χερόθολα έκαναν ένα δεμάτι για να κουβαληθούν συνέχεια στ’ άλωνια και να γίνουν θημωνιές. “Όταν το κουθάλημα τελειωνε κι’ οι θημωνιές ύψωνονταν δλα ήταν έτοιμα για το άλωνισμα. Τ’ άλωνια ξεχορταριάζονταν, σκουπίζονταν, στέριωνε ο στύλος γερά στη μέση και το πρώτο λοιώμα απλώνονταν σ’ δλη την έκταση τ’ άλωνιού και οι εύχες έδιναν κι’ έπαιρναν: «άντε καλό λοιώμα», «καλοφάγωτο» και του χρόνου πλείοτερο κλπ.

Κι’ αφού δλα ήταν έτοιμα εξαγνάντευαν στο κοτρώνι «τα θαλμαδιά» κοπάδια από 20 - 40 άλογα. Πολλοί οι θαλμάδες που πέρασαν τις εποχές εκείνες. ‘Αλωνιστικές μηχανές δεν ύπηρχαν κι’ δλα τ’ άλωνίσματα σε κάμπους και θουνά γίνονταν με άλογα. ‘Απ’ τους τελευταίους θαλμάδες που δλοι τους θυμούμαστε ήταν ο Κώστας Τσόχλας (Καλύθας) κι’ ο Θύμιος ‘Αλεξίου (Κελεπούρης). ‘Αλλά αξίζει ν’ αναφερθούμε στους Λεωνίδα και Βάσιο ‘Αναγνώστου, Γιάννη και ‘Αλέξη ‘Αλεξίου και στον Ζαχαρόγιαννο που διατηρούσε την πιό έκλεκτη ράτσα άλόγων και στον Τριαντάφυλλο Τσόχλα (Γιαμαρία), άντρες ήλιοκαμμένους που ή συμβολική

τους εμφάνιση με το δοκούλι στον δμο και την κλασική πουκαμία καμάρωναν στο πέρασμά τους. Και το πανηγύρι ξεκίναγε. ‘Αλώνια στην Παναγία, στα Ραφτείκα, στη Σκαπέρδα, στα Βλαχέικα, κλπ. και πρώτα στην προτίμηση ήταν τα πλακόστρωτα (καλιγωμένα) γιατί και το στάρι τρίθονταν καλύτερα και χώμα δεν έβγαινε. Ζεμένα λοιπόν 8 - 12 άλογα ρίχνονταν στο λοιώμα και άρχιζαν να τρέχουν γύρω-γύρω, με το θαλμά να τρέχει ξωπίσω και με το καμτσίκι να τα χτυπάει να τρέχουν πιό γρήγορα. ‘Εδω παρόντες και οι μικροί γαβριάδες, ‘Αναρίμνητοι από 5 - 15 χρονών τους έβλεπες και χαίρουν τον ένθουσιασμό τους να τρέχουν πίσω απ’ τ’ άλογα ποιός θα χτυπήσει πλείοτερο κι’ άλλοτε θούλιαζαν μέσ’ τα λοιώμα. Ήταν ή πιό ευχάριστη ψυχαγωγία τους. Περίμεναν με λαχτάρα τ’ άλωνια να θάρουν τ’ άλογα. ‘Ακουες τις φωνές τους άγκομαχώντας να λένε: άπλωσ’ άπλωσ’, μέσα ‘Αράπ’, έξω Ντορή. ‘Αξίζει να σημειωθεί ότι δλα τα άλογα είχαν όνματα για να τα ξεχωρίζουν οι θαλμάδες. “Εβλεπες δλα αυτά τα ύποταχτικά ζωντανά να δέχονται άγόγγυστα τις θιτοιές και να τρέχουν άδιάκοπα.

Στο ίδιο άλωνι μαζεύονταν γείτονες και συγγενείς, 30 - 40 νοματαίοι, και δλοι άλληλοβοηθόντουσαν. Καθένας με τα άνεργα στο χέρι έτοιμος να προσφέρει τη συνδρομή του. Δοκούλια, φτυάρια, καρπολόγια, κόσκινα, δίχτυα για τ’ άχυρα ήταν τα άπαραίτητα. ‘Η άμοιθή του θαλμά ήταν 10ο)ο από τον καρπό, του δέ ιδιοκτητή τ’ άλωνιού λίγα άχυρα.

Κι’ ενώ το λοιώμα ζύγανε να γίνη, οι κυράδες και τί δεν κάνανε να περιποιηθούν τους θαλμάδες και αύτους που βοηθούσαν στο άλωνισμα. Κολοκυθόπιτες άχνιστές που μοσχοβολούσαν κανέλλα, τυρόπιτες και κοτόπουλα, πατάτες μπριάμ και φρέσκα φασολάκια έτε-

παν τους καθισμένους κατάχαμα «συνδαιτημόνες» σε συνδυασμό με το ρακί, το ούζο και το κοκινέλι που με το ίδιο μπουκάλι πέρναγε από στόμα σε στόμα. Κι’ άμέτρητες οι εύχες είπωμένες απ’ τη ψυχή «άντε καλό λοιώμα», «καλοφάγωτο», «καί του χρόνου χίλια», «καλά μπερεκέτια», «νέστε καλά κυράδες να χαίρεστε το θιός και τις φαμελιές.

Σε λίγες άρες τα εύλογημένα ζωντανά είχαν τελειώσει το έργο τους για να θγούν από τ’ άλωνι, να θάνε το μερτικό τους, και να ξεποστιάσουν για την έπόμενη θάρδια. ‘Από δω άρχίζει ο διαχωρισμός. Με τα δοκούλια στα χέρια ρίχνονται στο «άλωνισμα» και σε πρώτη φάση ξεχωρίζουν τα άχυρα που μαζεύονται στην άκρη για να μεταφερθούν στους άχυρώνες. Στη συνέχεια δλος ο καρπός μαζεύεται γύρω στο στύλο και άρχίζει το λήχνισμα με τα φτυάρια και τα καρπολόγια. Γυναικες με άσπρες «θαμπακέλλες», άνδρες με ψαθάκια και μαντήλια στο λαιμό και στο στόμα για να μην τους ένοχλει ο «πραχνός» άνεβοκατεβάζουν το σιτάρι με τα άνεργά τους. Με το πέσιμο του ήλιου δλα είναι έτοιμα, Τό σιτάρι ζυγιασμένο σε σακκιά θα μεταφερθή στα σπία για να μη στα άμπαρια άφου ο θαλμάς πάρει το μερτικό του. Το άλωνι είναι έτοιμο και σαρωμένο να δεχτή τα δεμάτια άλλου νοικοκύρη πουχει σειρά άβριο. Τούτο το πανηγύρι θα κρατήσει 10 - 20 μέρες, κι’ στερρα δλα τελειώνουν. Μά οι χρόνοι εκείνοι πέρασαν και μόλις μια μικρή θύμηση μένει από τη ζωγραφιά εκείνη.

Τά άλογα ξεπεράστηκαν, ήρθαν οι άλωνιστικές μηχανές. ‘Η γραφικότητα αντικαταστάθηκε απ’ τη μηχανοποίηση. Μά και ή μηχανή άνήκει με τη σειρά της κι’ αύτη στο παρελθόν — Στάχου δεν «θλογάει» έδω και χρόνια στα χωράφια του χωριού. “Όλα έμειναν μια άνάμνηση, μια άνάμνηση που την φέρνει στο νού το άντίκρυσμα των άλωνιών που άπόμειναν χορταριασμένα ή μεταβλήθηκαν σε χώρο για να σταθεύουν αυτοκίνητα. Μιά άνάμνηση έπως την τραγούδησε ή ποιητική μου-

σα:
«Στ’ άλωνια καλοσάρωτα και ξεχορταριασμένα
θα άπλωθούν οι θυμωνιές ξανθόμαλλες πλεξίδες...»

Εορταστική Εκδήλωση

Στις 15 Αυγούστου στον Ιερό Ναό της Παναγίας, μετά τη Θεία Λειτουργία, ακολουθούσε χορός στο παρακείμενο άλωνι και αποβραδής στο χοροστάσι κι ο κόσμος διασκεδάζε.

Ο καταξιωμένος πρόεδρος του Συνδέσμου μας, Νάκος Γεωργίου, σεβόμενος τις πατροπαράδοτες αρχές μας διοργάνωσε, με τα δραστήρια μέλη του Συνδέσμου, την εορταστική εκδήλωση το απόγευμα της 17ης Αυγούστου στην πλατεία του χωριού, η οποία κατακλύσθηκε από χωριανούς και ξένους επισκέπτες. Καθισμένοι στα τραπεζάκια τους απολάμβαναν τα μελωδικά όργανα, κλαρίνα και βιολιά, τα οποία έπαιζαν αθάνατα παραδοσιακά τραγούδια!

«Να ήταν τα νιάτα δυο φορές τα γερατειά καμία...» κ.α. σκόρπιζαν κέφι και καλή διάθεση. Μερακλωμένοι μεσόκοποι και νέοι γοητευμένοι σχημάτιζαν δυο και τρεις δίπλες τους χορούς. Ευχάριστα τα συναισθήματα. Έκδηλη η αγάπη, το κέφι και η χαρά. Το πανηγυρικό ξεφάντωμα θύμιζε αλλοτινές αξέχαστες εποχές.

Μας δόθηκε η ευκαιρία να παραμερίσουμε, λόγω της κρίσης, έγνοιες και προβλήματα τα οποία ταλανίζουν το μυαλό μας και να ξεδώσουμε λιγάκι στην όμορφη αυτή γιορταστική βραδιά.

Ολόθερμα συγχαρητήρια στον εξάιρετο πρόεδρο του Συνδέσμου και στους εκλεκτούς συνεργάτες του.

Θεοφάνης Λευκαδής

Επιτρέπεται και πάλι το κυνήγι σε περιοχές του χωριού μας και σε πολλά άλλα τμήματα της Ελεγχόμενης Κυνηγετικής Περιοχής Παρνασσίδας.

Απόφαση με την οποία μειώθηκαν πιλοτικά τα όρια της Ελεγχόμενης Κυνηγετικής Περιοχής (ΕΚΠ) Παρνασσίδας, που υπολειπομένη από το 2011, ενώ από το 2014 δεν λειτουργεί, με δημιουργία πυρήνα απολύτου προστασίας σε συνάφεια με τις δράσεις αναψυχής και οικοτουρισμού, έλαβε ο αναπληρωτής υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Σωκράτης Φάμελλος. Το θέμα αφορά σημαντικά τη χειμερινή επισκεψιμότητα του χωριού μας καθώς αρκετοί κυνηγοί αναμένεται να το επισκέπτονται και να διαμένουν τα Σαββατοκύριακα, ώστε να του δώσουν κινητικότητα και ζωή. Ελπίζουμε ότι η εν λόγω απόφαση θα βοηθήσει την τοπική ανάπτυξη, η οποία βέβαια πρέπει να στηρίζεται και σε άλλες επιλογές πλην αυτής του κυνηγιού, όπως αυτές της ορειβασίας, της φυσιολατρίας, του περιπάτου και διάφορες άλλες δραστηριότητες ήπιας τουριστικής ανάπτυξης, με ισορροπία και συνύπαρξη όσων δραστηριοποιούνται στο βουνό.

Λίγες δεκαετίες πριν, όταν στο χωριό μας υπήρχαν αρκετοί κυνηγοί και θηράματα.

Η πρώτη παρέα γουρουνοκυνηγών στη νότια Ελλάδα στα τέλη της δεκαετίας του 1960

Κάποτε προς τα τέλη της δεκαετίας του '60 στο χωριό μου, που βρίσκεται στο νομό Φωκίδας, την Κουκουβίστα (Καλοσκοπή) όπως μου αρέσει να το αποκαλώ εγώ από το σλαβικό όνομα που σημαίνει φωλιά του Κούκου (έχει πολλούς κούκους την άνοιξη) εμφανίστηκαν τα πρώτα αγριογούρουνα στην Ν. Ελλάδα.

Το 1970, σε ηλικία δέκα χρόνων, πήγαινα με τον πατέρα μου και τους μεγαλύτερους για κυνήγι έχοντας μαζί μου ένα αεροβόλο.

Η πρώτη μου δουλειά, αμέσως μόλις απολύθηκα από το στρατό, ήταν να βγάλω άδεια κυνηγιού. Το πρώτο όπλο που αγόρασα θυμάμαι ήταν ένα ΒΑΪΚΑΛ ποζέ. Μετά ακολούθησαν αρκετά όπλα. Κοιμόμουναι και ξύπναγα έχοντας στο μυαλό μου μόνο το κυνήγι του αγριογούρουνου και πώς να μην το είχα καταγόμενος από ένα τέτοιο χωριό κυνηγομάνα πνιγμένο στα δάση και ακριβώς απέναντι η αγέρωχη Γκιώνα.

Τα αγριογούρουνα μπορεί να είχαν εμφανισθεί στα τέλη του '60, οι άνθρωποι όμως δεν ήξεραν τότε να τα κυνηγούν. Όλοι ήταν λαγάδες. Σιγά σιγά όμως και όταν τα γουρούνια άρχισαν να πληθαίνουν και να κάνουν καταστροφές στα περιβόλια του χωριού, άρχισε να σχηματίζεται μια ομάδα, η οποία πήγαινε αποκλειστικά γι' αυτό το θήραμα. Εκείνα τα χρόνια το συγκεκριμένο κυνήγι γινόταν πολύ διαφορετικά από σήμερα.

Για να οργανωθεί το κυνήγι, μαζευόμασταν όλοι οι ενδιαφερόμενοι κυνηγοί από το προηγούμενο βράδυ σ' ένα από τα δύο καφενεία του

χωριού, στον Μπάρμπα Καραμπέτσο ή στου κυρ Τάκη Βλάχου, για να αφήνουμε κάποια χρήματα και στους δύο. Κάναμε τα σχέδιά μας ποιος θα μπει στην παγάνα, αν και τις περισσότερες φορές ήταν το ίδιο άτομο, ποιοι θα πιάσουν τα καρτέρια και σε ποιο καρτέρι θα κάτσει ο καθένας.

Κανονίζαμε την ώρα εγέρσεως που συνήθως ήταν 4 τα ξημερώματα, γι' αυτό και πέφταμε νωρίς για ύπνο. Τακτοποιούσα τα κυνηγετικά μου και πήγαινα στο κρεβάτι για ύπνο και αν και έβαζα πάντα ξυπνητήρι, ποτέ δεν με ξυπνούσε αυτό λόγω της αγωνίας μου. Νύχτα βρισκόμασταν όλοι και περιμέναμε και τους αργοπορημένους γιατί τότε δεν υπήρχαν τα κινητά τηλέφωνα.

Θυμάμαι ότι πάντοτε πειράζαμε οι υπόλοιποι, αστειευόμενοι, τον αργοπορημένο κυνηγό της παρέας. Για να ξυπνήσουμε τον Μπάρμπα Καραμπέτσο να φτιάξει καφέδες να πιούμε για να ανοίξει το μάτι μας, ο οποίος να σημειώσω ήταν πολύ καλαμπουρτζής και σήκωνε τα αστεία, του πετάγαμε πετραδάκια στα παντζούρια... «Αχ! Βρε παλιοκυνηγοί με ξυπνάτε από τ' άγρια χαράματα...» μας έλεγε. Καθόμασταν όλοι γύρω από την παλιά ξυλόσομπα, πίναμε τον καφέ μας και συζητούσαμε τις τελευταίες λεπτομέρειες. Την Κυνηγοπαρέα απαρτίζανε οι Παναγιώτης Κυρίτσης, Δημήτριος Κόλλιας, Αθανάσιος Καρφής, Νικόλαος Νάκος, Γεώργιος Κολλύρης (πατέρας μου), Αθανάσιος Κυριαζής, Παναγιώτης Κολλύρης, Λάμπρος Κωστούρος, Ζήσης Αχλαδάς και άλλοι πολύ νεότεροι, μεταξύ των οποίων και εγώ.

Πολύ πριν φέξει σχεδόν μια ώρα πριν, παίρναμε το μονοπάτι με αναμμένους τους φακούς ο ένας πίσω από τον άλλο.

Ήταν γεμάτη μια ώρα πεζοπορία από τα τελευταία σπίτια του χωριού για να βρεθούμε στη Σμίξη, ένα σημείο που ενώνονταν τα δυο μεγάλα ρέματα της Καλοσκοπής με υψομετρική διαφορά από την πλατεία του χωριού τουλάχιστον πεντακόσια μέτρα. Έπρεπε να είμαστε στα καρτέρια πριν χαράξει. Ασύρματοι δεν υπήρχαν τότε και έπρεπε να πας ακριβώς στο σημείο του καρτεριού μέσα στο απόλυτο σκοτάδι με μόνο σύμμαχο το φακό. Αισθανόσουνα, θυμάμαι, μια ανασφάλεια αλλά και μια γοητεία ταυτόχρονα με την αδρεναλίνη σου στα ύψη.

Το κρύο με περόνιαζε κάτω εκεί χαμηλά στις άγριες πλαγιές της Κουκουβίστας χωρίς επικοινωνία στα μαύρα σκοτάδια που ο παραμικρός θόρυβος γέμιζε το μυαλό με διάφορες φαντασίες, σφίγγοντας το κρύο μέταλλο της караμπίνας και προσμένοντας να χαράξει για να βλέπω.

Ο λόγος του αρχηγού της παρέας, ενός ηλικιωμένου έμπειρου κυνηγού και γλυκύτατου ανθρώπου, του μπάρμπα Παναγιώτη Κυρίτση, ήταν νόμος.

«Μόλις αμοληθεί το σκυλί και ακούσετε το κουνούνι του, τα μάτια σας και τα αφτιά σας τέντα.»

Ένα σκυλί είχε η παρέα το οποίο κυνηγούσε λαγούς, αλλά έμαθε τα αγριογούρουνα λόγω των συχνών επαφών μαζί τους και παθιάστηκε. Το έλεγαν Σπίθα, ήταν ένα ημίαιμο άγνωστης προέλευσης και εγώ το πρόλαβα τα τέσσερα τελευταία του χρόνια.

Αυτό το μοναδικό σκυλί, την Σπίθα, που έγινε τυχαία ένα εξαιρετικό γουρουνόσκυλο με πολύ πάθος, το προσέχαμε όλοι μια και δεν υπήρχαν τότε οι δυνατότητες εύρεσης ενός καλού εγχώριου σκυλιού αλλά και εισαγόμενου.

Ήταν το εργαλείο μας. Πόσες φορές θυμάμαι το είχαν χτυπήσει καπριά και το τρέχαμε στον κτηνίατρο.

Ο Παγανιέρης τότε παλιά έκανε πολύ θόρυβο διότι δεν υπήρχε άλλος τρόπος για να δώσει το

Φωτογραφία μιας άλλης εποχής (δεκαετία '80)

Από αριστερά όρθιοι: Γιώργος Κολλύρης, Κωνσταντίνος Κόλλιας, άγνωστος, Μάκης Ματθαίου, Δημήτριος Ταλιούρας, Γιώργος Ματθαίου, Καθιστοί: Γιούλα Κυριαζή, Παρασκευή Γεωργίου

στίγμα του στα καρτέρια, να γιατί χρειάζεται η χρήση ασυρμάτου, αλλά τότε δεν υπήρχαν αυτά.

Θυμάμαι όσες φορές είχα μπει στην παγάνα, ο λαιμός μου με πόναγε για δυο μέρες.

Εάν χτυπούσαμε γουρούνι έπρεπε να το κουβαλήσουμε ανηφόρα καλύπτοντας αυτήν την υψομετρική διαφορά για να φτάσουμε στο χωριό. Πολλές φορές ένας κυνηγός της παρέας, ο Αθανάσιος Κυριάκης έπαιρνε το μουλάρι του μαζί, το έδενε σε ένα σημείο και αν είχαμε χτυπήσει γουρούνι το φορτώναμε επάνω. Θυμάμαι ακόμα το πρώτο αγριογούρουνο που χτύπησα το 1989 στο Μέγα Ρέμα. Από τη χαρά μου δε με πονέσανε καθόλου τα πόδια μου κι ας το κουβαλούσα στο ξύλο μαζί με έναν συνκυνηγό μου σε όλη τη διαδρομή μέχρι το χωριό.

Όταν φτάναμε στο χωριό, στο σπίτι που καταλήγαμε για να καθαρίσουμε και να μοιράσουμε το κυνήγι γινόταν μια μικρή γιορτή και συμμετείχαν οι γυναίκες και τα παιδιά των κυνηγών. Τηγανίζαμε το συκώτι και πίναμε ουζάκι.

Από τους παλιούς αυτούς κυνηγούς ελάχιστοι ζούνε ακόμη.

Έτσι παραδοσιακά γινότανε το κυνήγι του αγριογούρουνου στην Κουκουβίστα τα χρόνια εκείνα.

Και από εκείνους τους πρώτους γουρουνοκυνηγούς έχουν πάρει το πάθος και έχουν φτιαχτεί παρέες ικανότατες με πολλά και καλά σκυλιά και πάρα πολλά αγριογούρουνα στο ενεργητικό τους στην ευρύτερη περιοχή της ορεινής Φωκίδας.

Νίκος Κολλύρης

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΑΜΟΙ

Στις 9 Ιουνίου ο Πανταζόπουλος Ηλίας και η Ελένη Γρηγοράκου τέλεσαν το γάμο τους στον Ι. Ν. Αγίου Νικολάου στη Σπάρτη.

Ορθή επανάληψη ονόματος από το προηγούμενο τεύχος: Στις 23 Ιουνίου ο Κωνσταντίνος Σκόνδρας και η Έφη Τσιριμώνα τέλεσαν το γάμο τους στον Ι.Ν. Αγίας Αικατερίνης στο Ίλιον.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Ευθύμιος Τσίγας του Ευαγγέλου και η Δέσποινα Αλάμαρα στις 18 Ιουλίου απέκτησαν το πρώτο τους παιδί που είναι κορίτσι.

Να τους ζήσει!

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στις 15 Ιουλίου ο Παπαβασιλείου Αντώνης και η Χριστοδούλου Ασημίνα βάπτισαν τα δίδυμα αγοράκια τους και τους έδωσαν τα ονόματα Λεωνίδα και Γιώργος.

ΘΑΝΑΤΟΙ

**Ανδρέας Αφέντης
του Αναστασίου
(1924-2018)**

Το απέριτο αλλά πάντα φροντισμένο κοιμητήριο της Λιλαίας από τις 8 Αυγούστου 2018 φιλοξενεί στη σκιά του Παρνασσού, ένα ακόμα γνήσιο παιδί της, τον Ανδρέα Αφέντη, που έφυγε από κοντά μας πλήρης ημερών, για να συναντήσει μετά από 18 χρόνια χηρείας την αγαπημένη σύντροφο της ζωής του Βούλα το γένος Σφετσιώρη από την Καλοσκοπή της Γκιώνας.

Προσπαθώντας να συντάξουμε ένα μικρό αφιέρωμα στη μνήμη του βρεθήκαμε αντιμέτωποι μ' ένα ορμητικό χείμαρρο εικόνων και λέξεων που διεκδικούσαν επίμονα μια θέση στο χαρτί. Δεν θελήσαμε να πέσουμε στην παγίδα της φλυαρίας μιλώντας για έναν άνθρωπο, που όσοι τον γνώριζαν, ήξεραν καλά πως «δεν έβγαζε

ποτέ περιττή κουβέντα από το στόμα του». Θα τον αφήσουμε λοιπόν να μιλήσει ο ίδιος για τελευταία φορά με τη δωρική γλαφυρότητα που διέκρινε τα ποιήματά του, μέσα από το μικρό επιτύμβιο που άφησε για να κοσμήσει τον τάφο του:

*Εσύ διαβάτη που περνάς
το βήμα σου σταμάτα
και ρίξε μόνο μια ματιά
στη χάλκινη την πλάκα.
Ενθάδε κείται ο απλός
και άσημος Ανδρέας
γεννήθηκε κι ανδρώθηκε
στα μέρη της Λιλαίας.
Πέρασε μέρες δύσκολες
και χρόνια οργισμένα
σε Κατοχή κι Εμφύλιο
πριν φύγει για τα ξένα.
Κουράστηκε και μόχθησε
σε όλη τη ζωή του
κι ο Κύριος ανάπαυσε
και σώμα και ψυχή του.
Τώρα κοιμάται ήσυχα
μακριά απ' το παρεκκλήσι
στο κοιμητήρι του χωριού.
Κάποτε θα ξυπνήσει;*

Τα παιδιά του
Έφη και Τάσος Αφέντη

**Τομαράς Παναγιώτης
του Γεωργίου (Γαλάνης)
(1927 – 2018)**

Γεννήθηκε το 1927 στην Καλοσκοπή. Έζησε δύσκολα παιδικά χρόνια όπως οι περισσότεροι άλλωστε στα χρόνια του πολέμου. Το 1947 έφυγε για την Αθήνα, για αναζήτηση καλύτερης τύχης, όπως έκαναν πολλά παιδιά του χωριού. Δούλεψε σκληρά για να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για μία καλύτερη ζωή.

Το 1955 γνώρισε την αγαπημένη του Μανθούλα και ένα χρόνο αργότερα παντρεύτηκαν. Έζησαν μαζί 68 ολόκληρα χρόνια στηρίζοντας ο ένας τον άλλον. Απέκτησαν δύο παιδιά τη Γιούλα και το Γιώργο και αγωνίστηκαν μαζί να τα μεγαλώσουν και να τα αποκαταστήσουν. Ήταν άνθρωπος αγαπητός που πάντα μας στήριζε και μας συμβούλευε. Ήταν το αποκορύμ-

μας στα δύσκολα και τα εύκολα. Η ζωή του χαρίστηκε απλόχερα και τον αξίωσε να καμαρώσει παιδιά και εγγόνια. Έφυγε ξαφνικά από κοντά μας, αλλά όπως πραγματικά θα ήθελε να φύγει, χωρίς πόνο και ταλαιπωρία στις 27 Ιουνίου 2018, για να επιστρέψει στο αγαπημένο του χωριό που πάντα αναπολούσε.

Εμείς που μέναμε πίσω θα τον θυμόμαστε πάντα με αγάπη και τρυφερότητα.

Στον αγαπημένο μας σύζυγο, πατέρα και παππού.

Η οικογένειά του.

**Δανιήλ Νικόλαος του Δημητρίου
(1931 – 2018)**

Με βαθύτατη θλίψη αποχαιρετάμε τον αγαπημένο μας Νικόλαο Δανιήλ, ο οποίος απεβίωσε την 4η Μαΐου 2018. Παραθέτω δυο μνημόσυνα λόγια για αυτόν τον γεμάτο δύναμη άντρα και ιδιαίτερα αγαπητό συμπατριώτη μας, ο οποίος θα παραμείνει ανεξίτηλα στη μνήμη μας σαν μία ξεχωριστή προσωπικότητα για τον αλtruισμό, την γενναιοδωρία και την καλοσύνη που τον χαρακτήριζε σε όλο το διάστημα της ζωής του.

Γεννημένος το 1931 πλήρης ημερών, ο Αγαπητός σύζυγος, αδελφός, νονός, πατριώτης και συντοπίτης αφήνει με την απουσία του οδυνηρό κενό σε όλους όσους τον γνώρισαν, σε όλους τους συνοδοιπόρους της μακράς ζωής του. Την έλλειψή του θα μας αναπληρώνει η ζεστή του ανάμνηση και η βεβαιότητα ότι αναπαύεται πλέον ήσυχος στη «γειτονιά των αγγέλων».

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει

Δημήτρης Βασιλείου Δανιήλ.

**Βλάχου Ευσταθία
σύζυγος Νικολάου
(1932 – 2018)**

Έφυγε από τη ζωή στις 9 Σεπτεμβρίου 2018 η Ευσταθία Βλάχου σύζυγος Νικολάου και ενταφιάστηκε την επομένη στο Παρόριο Βοιωτίας όπου ήταν και η μόνιμη κατοικία της.

Για την επικοινωνία των μελών μας με τον ιερέα του χωριού μας και τους επιτρόπους της εκκλησίας μας:
Ιερέας Περδικάρης Γεώργιος 6942840561 και Όλγα Αλεξίου 6937782595

**Διαμαντούλα Κόλλια
(1929-2018)**

Έφυγε από τη ζωή στις 27 Μαΐου 2018 η Διαμαντούλα Κόλλια. Η ταφή της έγινε στο Βύρωνα. Γεννήθηκε στο Κοκκινοχώρι Ναυπακτίας, παντρεύτηκε το 1959 το συγχωριανό μας Δημήτρη Κόλλια (Σακαφλιώρη), αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης και έζησαν στην Άνω Γλυφάδα Αττικής. Ο Δημήτρης Κόλλιας ήταν το μεγαλύτερο από τα τρία παιδιά του Γιώργου Κόλλια (Σακαφλιώρη) και της Τασούλας Κόλλια το γένος Βλάχου. Ο Δημήτρης

και η Διαμαντούλα απέκτησαν δύο παιδιά, το Γιώργο Κόλλια, Τοπογράφο Μηχανικό και την Παναγούλα Κόλλια, αναπληρώτρια καθηγήτρια στο Βιολογικό τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών. Καλό ταξίδι αγαπημένη μητέρα, πεθερά και γιαγιά.

Αιωνία σου η μνήμη!
Η οικογένειά της.

**Παρασκευή Ραπτοπούλου
(1928-2018)**

Στις 8 Σεπτεμβρίου έφυγε ήρεμα από τη ζωή η Βούλα Ραπτοπούλου. Γεν-

νημένη και μεγαλωμένη στο Λαύριο παντρεύτηκε το 1952 το Ζαχαρία Ραπτόπουλο και έκτοτε εγκαταστάθηκε στην Αθήνα αποκτώντας δύο παιδιά τον Γιάννη και τη Νατάσσα.

Δραστήρια και δημιουργική, με μεγάλη αγάπη για τη Καλοσκοπή και τους ανθρώπους της, ασχολήθηκε με τα κοινά και αποτέλεσε για αρκετά χρόνια μέλος του ΔΣ του συνδέσμου η «ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ».

Τα τελευταία δύο χρόνια της ζωής της κλονίστηκε σοβαρά η υγεία της και υπέκυψε τελικά στην επάρατη νόσο. Η ταφή έγινε στον τόπο καταγωγής της στις 10 Σεπτεμβρίου του 2018.

Απ' όλους εμάς, την οικογένειά σου, ευχόμαστε καλό ταξίδι πολυαγαπημένη μας μητέρα και γιαγιά. Θα σε θυμόμαστε πάντα με πολλή αγάπη.

Αιωνία σου η μνήμη.

Τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου.

Επιτυχίες νέων

Αφέντης Ιωάννης του Αναστασίου, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας/Τμ. Μηχανολόγων Μηχανικών Βόλου.

Βλαχόπουλος Κωνσταντίνος του Λεωνίδα, ΤΕΙ Κρήτης/ Τμ. ηλεκτρολόγων Μηχανικών.

Κάλλη Κωνσταντίνα του Ευθυμίου, Πανεπιστήμιο Πατρών / Τμ. Φιλοσοφίας.

Καραντάσιος Βασίλειος του Νικολάου, ΤΕΙ Θεσσαλίας / Τμ. Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής.

Καραχάλιος Ιωάννης, ΤΕΙ Ηγουμενίτσας/ Οργάνωση και Διοίκηση Επιχειρήσεων.

Κολλύρη Βασιλική του Νικολάου, Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών / Τμ. Θεολογίας.

Κουμπούρης Άγγελος του Παναγιώτη, ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας / Τμ. Μηχανικών Περιβάλλοντος και Μηχανικών Απορρύπανσης.

Παλούκη Ευθυμία – Αργυρούλα του Ευαγγέλου, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων/ Τμ. Ιατρικής.

Παπαϊωάννου Δήμητρα του Γεωργίου, ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας / Τμ. Λογιστικής – Χρηματοοικονομικής Μεσολογίου.

Ο Σύνδεσμος εύχεται στους επιτυχόντες καλές σπουδές και κάθε επιτυχία στη ζωή τους και θα τους βραβεύσει στη Γενική Συνέλευση που θα πραγματοποιήσει στην Αθήνα τον Ιανουάριο.

Στις 11 Ιουλίου 2018 η **Χριστίνα Ξαφάκη** του Γεωργίου, εγγονή του Θεοφάνη Λευκαδίτη, απέκτησε τον μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών «*Master in Marketing and Communication*» του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΑΣΟΕΕ).

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών
Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης:
Νάκος Γεωργίου, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)
Πειραιώς 4 • Αθήνα 104 31
τηλ. & φάξ: 210 52.38.158

e-mail: agia.triada@kaloskopi.gr
www.kaloskopi.gr

Συντακτική Ομάδα:

Γεωργίου Νάκος, Δανιήλ Νικόλαος, Δερμάνη-
Αλεξανδρή Ελένη, Καλόγηρος Ιωάννης,
Τσόχλας Κωνσταντίνος, Φωτακόπουλος Νικόλαος.

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦ. ΤΕΧΝΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 210 5227552

e-mail: info@antoniadis-sa.gr

Επικοινωνία με τα μέλη του ΔΣ

Νάκος Γεωργίου, Πρόεδρος 6944736677

Ζωή Χαμηλού, Αντιπρόεδρος 6944388652

Βούλα Μημίνη, Γραμματέας 6944275361

Γιώτα Χριστοδούλου, Ταμίας 6979321905

Φώτης Βλάχος, μέλος 6977432261

Καλόγηρος Γιάννης, μέλος 6978476168

Ελένη Θεοχάρη, μέλος 6977413812

παλαιά φωτογραφία

Στις κερκίδες της πλατείας τη δεκαετία του 1970.

(Από το αρχείο του Βασίλη και της Αδαμαντίας Κυριαζή.)

Από Αριστερά (πάνω) Δανιήλ Βασιλική Δανιήλ, Γεωργία Αχλαδά του Ζήση, Χρυσούλα Τσούτσουρα, Παρασκευή Γεωργίου, Κωνσταντία Καραντάσιου, Γιούλα Κυρίτση.

(Μέσον) Παρασκευή Χαλαλάμπους, άγνωστη (η μικρή), Γιούλα Κυριαζή.

(Κάτω) Μαρία Μπουκουβάλα του Γεωργίου, Ζωή Χαμηλού, Πανώρα Κυριαζή.

ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ενημερώνουμε τα μέλη και τους φίλους μας, ότι από **7 Οκτώβριου** θα λειτουργήσει το χορευτικό τμήμα με δασκάλα την **Κασσιανή Γαβρά – Κυριαζή**.

Πρόβες θα πραγματοποιούνται κάθε Κυριακή στις 11:00 στον προθάλαμο του Γραφείου του Συνδέσμου – Πειραιώς 4 – Ομόνοια.

Όσοι επιθυμούν περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τα παραπάνω μπορούν να απευθύνονται στα μέλη του ΔΣ.